

Forfatter: Magnússon, Arní

Titel: BREV TIL: Torfæus, Thormod FRA: Magnússon, Arní (1698-06-04)

Citation: Magnússon, Arní : "BREV TIL: Torfæus, Thormod FRA: Magnússon, Arní (1698-06-04)", i *Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)*, Nordisk Forlag, s. 218. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991698-000-shoot-L0019916980000076.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

ARNE MAGNUSSON TIL TORFÆUS. København 4. juni 1698. Access. 8. Egenh.

Har dag og nat måttet arbejde på sine islandske breve og kommissioner, da Islandsfarerne afgik hurtigere end ventet. Har derefter i 3 uger været så optaget af gehejmeråd Moths flytning, at han ikke har haft en time til overs. Etatsråd Meier har været farlig syg af sten; om A. M.s lønning er fremdeles alt usikkert. Giver oplysning om T.s islandske og andre skyldnere (G. Ketilsson — som også A. M. har måttet låne penge, B. Magnusson, mag. Flitz). Alt bogsalg går her dårlig, og en af de mest imødekommende boghandlere er nu ved at gå fallit. Minder igen om at holde det kgl. biblioteks og universitetsbiblioteketss. 219håndskrifter adskilte, og fremhæver, at T. i Orcades fejlagtig har henført det ene eksemplar af Snorre Sturluson (d. v. s. Kringla) til det kgl. bibliotek. Skal med det første sende nogle kritiske bemærkninger til »Series«; nævner, at de nordiske kilder fejlagtig sætter en solformørkelse i forbindelse med St. Olavs død. Går over til at besvare et gennem Eir. Sigurdsson modtaget brev fra T. af 31/3 (kendes ikke). Vil altid uden opfordring skrive om forandringer i rentekamret, da sligt er af betydning for T. Meddeler forskelligt om bogtrykker Lorentzen, E. Sigurdsson og nævner biskop J. Torkelssons og Tord Jonssons afrejse. Sluttelig nogle politiske nyheder: noget (krigs)folk er sendt til Sachsen for alle tilfældes skyld; i Polen er alt roligt.

Mon frere!

Þann 9. April skrifadi eg hönum til med postinum, hvad ei hefur vered frammkomid þann 29., sem eg sie af Monsr. Asgeirs Jonssonar brefi, þó tvíla eg ei um, að það muni nu til skila komid. Annars hefi eg sidan þá tíð eckert fra Hönum heyrt. Kannskie og orsökenn sie minn fáleikur i að skrifa, fra hverium eg ei gánga kann. En að minn bróder mig þar firir ei ofmiög forþeinke, þá er þetta mín sannferdug afbötun, að Islandsfaranna reisa kom hastugara að enn mig vardi; olli hun því að eg nótt og dag erfidadi uppa min bref og adrar commissiones, sem eg annars ætladi i tómi að forrietta. Sidan eg þar með slapp, eru hier um þriar vikar; þá tok við flutningur míns patrons Geheime- Raad Mothis, sem fluttur er i það þridia hus frá því hann fyrri ibió, nidur að Höibroarsidunne, þar fra hefi eg i þann tíma, er sidan er lidinn, allðri kunnad að vera matlángan tíma fyrr enn i gíær og i dag, kiem eg nu so loksins aptur til dálftilla upprigtugheita. Frietta fátt er hiedan, Etats-Raad Meier hefur sidan vered hættilega siukur af steini og er nu fyrst ordinn so fær, að hann utkeyrer, þó miög vægelega. Engu er eg vísari um mín laun ennu, og hræddur er eg um, að ofsannur spámadur vered hafe, Mier plagar sialldan íllt af bregdast i soddan sökum, þó mun eg nu af allri orku ifer hlaupa i hinni vikunni, og so fort þar til eitthvad veit. Gvöndr Kietilsson var hia mier, áður til Islands fór, qvadst ei geta sina obligation innleist og það ákaflega lídunar, til þess frá Islandi aptur kiæmi, gat eg þar ei víðara vidgiört. Skal effter megni tilsiá, að eitthvad þar af verdi, þá hann heim aptur kiemur. Eg á og hia honum peninga nærri eins mikla. Þær orður Benedict Magnusson mier sendi uppa peninga til Monfrere voru ei annad enn Aprilbref, sem eg nu reindi i enda vertíðar, hafði hann við kaupmanninn allðri eitt ord þar um talad, og sagdist hann og peninga hia honums. 22oeiga; eg hliop 100 sinnum til þessa kaupmanns, adur enn eg hann finna kunni og þetta lumped beskeden fá. So vel fornám eg, að hann var i kaupmannsins credit, að ei mun þar mikils að vænta; samt hefi eg skrifad honum til og expostulerad um þessar brigdur, liveriu sem það orkar. I mínu sidsta skrifadi eg um Mag. Valdemar Flitz, hvad þar ætti við að giöra. Eg fæ ecki einngang svar uppa mín bref til hans, heyri og honum sie það vöggumein að vera skuldseigur. Jo leingur það bíður, io verra það er; bid um einlæggar orður, hvört madur skal láta taka procurator an þar uppi eða hvernin, Eða og ef Monfrere einhverium þar kunnigr er, sem það innkrefia kynni, Eg er þar okunnugur, þó kann eg vel per tertium eitthvad þar við giöra láta, þá vita fæ, hvad það skal vera. Enn vexel uppa hann að stila, sem Monfrere til forna umskrifad hefur, er gandske um sonst. Fyrst hann er soleidis, þá lætur hann vel vexeled ganga til baka. Ecki fornem eg, að mörg Exemplaria af Orcadibus seliest; hier verstnar og alltiaft i sliku, þar nu einn af vorum bokhöndlurum, sem snart var sá föielegaste, meinast að hafa giört bancorotto. Monsr. Johan Laurentzen hefur keipt sier smukt hus i Studiistræde og begynder vel með fyrsta. Innan skams kiemur til Monfrere ein Kongl. befaling angaaende Kongsins pergamentsbækur. Bid nu einkum Academiesins vegna, að Monfrere ekki feil taki, þá Kongsins bækur extraderar, og hinum bíhellður. Eg legg hier innaní lista uppa þær, sem hann af Academienu hefur, til leidarvísers, þó velmögulegt hann hafi það sialfur. Monfrere kallar i Orcadibus sinum það eina Exemplar af Snorra Sturlusyni (pag. 72) Codicem Regium. Eigi er það so, bader heyra þeir Academienu til, og kann i fleiru þvílíku misminne að ráða. Með næsta eða öðrum pósti skal eg skrifa nockur dubia, sem eg giört hefi ifer það fyrsta i Monfreres Serie Regum Daniæ, sem angeingur Historicos Islandos. Eg man ei, hvört skrifad hefi, að ósatt er allt, sem skrifasl hia oss um defectum solis tempore Cædis S. Olai, hvört sem hann væri daður 1028—29 eða 30. Enn hina Ecclipsin i Sigurdar Jorsalaf. tíð er grimdar omak að leita ut, og hefi eg hana því eigi ennu feinged. Skal communicerast, þá eg hana hefi. Eg forskrifadi mig fyrri i brefinu; Eiríkur Sigurdson leveradi mier Monfreres bref af dato 31. Martii; þar uppa er nu loksins þetta að svara. Einginn forandring er við Cammeret (og það má vera generale, að so leingi sem eg osiukur er, skal eg allt það skrifa strax, þás. 221það skiedur, ef skiedur, því það veit eg, að Monfrere einkum þarf að vita). Monsr. Johan Lorentzen er ordinn Directeur ifir Hans Maj. hokþryckerie, er uppa annad mál, hann er Kongsins bokþrickiari, enn þotti sá titill litilfjörlegur, hann hefur og rang með Assessoribus i Consistorio, bokþrickerie hefur hann ei ennu innrettad, enn skiedur með fyrsta. Eiríkur Sigurdson villði engum mínum ráðum framfara, nenni eg ei vitlöftigt þar um að skrifa. Eckert gott svar fieck hann helldur af Amtmanni, villði og einginn flitia hann inni landet, so vel er hann kinntur; hvar hann nu er, veit eg ei. Mag. Jon þorkelsson (nu ordin) og þordur Jonsson lietu firir sína afreisu flittugt heilsa. Bref fra þordi til Asgeirs leveradi eg Bever, sem á að vera Capellan i Bergen, og giörði þar utanum i mesta hasti couvert til Monfrere,

Magnússon, Arní , *Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)*,

enn fieck ei stunder ad skrifa neitt. Eg heire Rasmus, nábue Monfreres, sie væntandi hingad til byssens; med honum skal eg senda Snorra Sturluson og Gragás, er sidst epter urdu. Frietter man eg eingar, allt er i kyrd og rolegheitum. Nockud folk er skickad hier fra til Saxen, sem skal liggia þar in omnem eventum. I Polen er allt i ro; Eg enda nu med allra heilla óskum og forblif alltid

Monfreres þienustuskyllidugaste
og þienustuviliugasti
Arne Magnussen.

Hafn. d. 4. Junii —98.